

2) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regulu (EK) Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka situācijā, kad sertifikāti EUR. 1, kas izdoti preču importēšanai Eiropas Savienībā, tiek atzīti par spēkā neesošiem, jo šo sertifikātu izsniegšana ir notikusi nepareizi un uz tiem norādīto preferenciālo izcelsmes vietu nav bijis iespējams apstiprināt pēcmuitošanas pārbaudes laikā, importētājs nevar iebilst pret ievadmitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņu, norādot, ka nevar izslēgt to, ka faktiski atsevišķas no šīm precēm ir preferenciālas izcelsmes (preces).

(¹) OV C 274, 9.10.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2011. gada 15. decembra spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Lieta C-427/10) (¹)

(PVN — Nepamatoti samaksāta nodokļa atgūšana — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta iespēja celt prasību par nepamatota maksājuma atgūšanu dažādās tiesās ar dažādiem prasības celšanas termiņiem atkarībā no tā, vai prasību ceļ pakalpojumu saņēmējs vai pakalpojumu sniedzējs — Iespēja pakalpojumu saņēmējam pieprasīt nodokļa atmaksu no pakalpojumu sniedzēja pēc tam, kad ir izbeidzies termiņš, kurā šis pēdējais var celt prasību pret nodokļu administrāciju — Efektivitātes princips)

(2012/C 39/08)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa

Atbildētājas: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu jautājumu — Corte suprema di cassazione — Padomes 1977. gada 17. maija Direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 17. panta 3. punkta interpretācija — Nepamatoti samaksāta nodokļa atgūšana — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta iespēja celt prasību par nepamatota maksājuma atgūšanu dažādās tiesās ar dažādiem prasības celšanas termiņiem atkarībā no tā, vai prasību ceļ cesionārs/nodokļu iekasēšanas pakalpojuma saņēmējs (10 gadu termiņš), vai cedents/tā paša pakalpojuma snie-

dzējs (2 gadu termiņš) — Iespēja cesionāram/(pakalpojuma) saņēmējam prasīt nodokļa atmaksu no cedenta/(pakalpojuma) sniedzēja pēc tam, kad ir izbeidzies šim pēdējam noteiktais prasības celšanas termiņš — Nodokļu neitralitātes, efektivitātes un nediskriminācijas principi

Rezolutīvā daļa:

Efektivitātes principam nav pretrunā valsts tiesību akts par nepamatotu maksājumu atgūšanu, kurā pakalpojumu saņēmēja civilprasībai pret šo pakalpojumu piegādātāju, pievienotās vērtības nodokļa maksātāju, par nepamatota maksājuma atgūšanu ir paredzēts garāks noilguma termiņš nekā īpašais noilguma termiņš šī pakalpojumu piegādātāja prasībai pret nodokļu administrāciju par nodokļu atmaksu, ja vien šis nodokļa maksātājs galu galā var minētajai administrācijai pieprasīt šo nodokli atmaksāt. Šis pēdējais nosacījums nav izpildīts, ja šāda tiesiskā regulējuma piemērošanas dēļ nodokļa maksātājam tiek pilnībā atņemtas tiesības atgūt no nodokļu administrācijas nepamatoti samaksāto pievienotās vērtības nodokli, kas tam pašam ir bijis jāatmaksā savu pakalpojumu saņēmējam.

(¹) OV C 288, 23.10.2010.

Tiesas (astotā palāta) 2011. gada 15. decembra spriedums (Vestre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Niels Møller/Haderslev Kommune

(Lieta C-585/10) (¹)

(Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole — Direktīva 96/61/EK — I pielikuma 6.6. punkta c) apakšpunkts — Iekārtas intensīvai cūku audzēšanai ar vairāk nekā 750 vietām sīvēnmātēm — Vietu jauncūkām iekļaušana vai neiekļaušana)

(2012/C 39/09)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Vestre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Niels Møller

Atbildētāja: Haderslev Kommune

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vestre Landsret — Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli I pielikuma 6. punkta 6. apakšpunkta interpretācija (OV L 257, 26. lpp) — Iekārtas intensīvai mājputnu vai sīvēnmāšu audzēšanai ar vairāk nekā 750 vietām sīvēnmātēm — Vietu jauncūkām (cūku mātīte pēc dzimumgatavības sasniegšanas un pirms pirmās atnešanās) iekļaušana vai nē

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli, kurā grozījumi ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. janvāra Regulu (EK) Nr. 166/2006, I pielikuma 6.6. punkta c) apakšpunktā minētais jēdziens "vietas sivēnmātēm" ir jāinterpretē tādejādi, ka tajā ietilpst vietas jauncūkām (cūku mātītes pēc dzimumgatavības sasniegšanas, bet pirms pirmās atnešanās).

(¹) OV C 38, 5.2.2011.

Tiesas (astotā palāta) 2011. gada 15. decembra spriedums
— Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-624/10) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — Direktīva 2006/112/EK — 168., 171., 193., 194., 204. un 214. pants — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā ārpus šīs valsts reģistrētam pārdevējam vai pakalpojumu sniedzējam ir paredzēts pienākums iecelt nodokļu galvnieku un būt identificējamam ar PVN numuru šajā dalībvalstī — Tiesiskais regulējums, kas ļauj kompensēt starpību starp atskaitāmo PVN, ko samaksājis ārpus konkrētas valsts reģistrēts pārdevējs vai pakalpojumu sniedzējs, un PVN, ko tas iekasējis savu klientu vārdā un uzdevumā)

(2012/C 39/10)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — M. Afonso)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues un N. Rouam)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 168., 171., 193., 194., 204. un 214. panta pārkāpums — Valsts tiesību akti, kuros ārpus šīs valsts reģistrētam pārdevējam vai pakalpojumu sniedzējam ir paredzēts pienākums iecelt nodokļu galvnieku — Pienākums būt identificējamam ar PVN numuru — Tiesību uz nodokļa atskaitīšanu raksturs un apjoms

Rezolutīvā daļa:

1) 2006. gada 23. jūnija Administratīvās instrukcijas 3 A-9-06 Nr. 105 IV sadaļā paredzot administratīvo atvieglojumu, kas ir atkāpe no pievienotās vērtības nodokļa apgrieztās maksāšanas kārtības un paredz, ka ārpus Francijas reģistrētam pārdevējam

vai pakalpojumu sniedzējam ir jāieceļ nodokļu galvnieks, ka tam jābūt identificējamam ar pievienotās vērtības nodokļa numuru un ka tiek kompensēta starpība starp atskaitāmo PVN, ko samaksājis šis pārdevējs vai pakalpojumu sniedzējs, un PVN, ko tas iekasējis savu klientu vārdā un uzdevumā, Francijas Republika nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu un it īpaši tās 168., 171., 193., 194., 204. un 214. pantā paredzētos pienākumus;

2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 72, 5.3.2011.

Prasība, kas celta 2011. gada 18. oktobrī — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-530/11)

(2012/C 39/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Oliver un L. Armati)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka pilnībā netransponējot un pareizi nepiemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/35/EK (¹), ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK (²) un 96/61/EK (³), 3. panta 7. punktu un 4. panta 4. punktu, Apvienotā Karaliste nav pildījusi Direktīvā noteiktos pienākumus;

— piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/35/EK 3. panta 7. punktu un 4. panta 4. punktu tiesas procesi saistībā ar vides jautājumiem nedrīkst būt pārmērīgi dārgi. Tādējādi tiek īstenots Savienības un lielākās daļas dalībvalstu noslēgtās Orhūsas Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem 9. panta 4. punkts.

Komisija apgalvo, ka Apvienotā Karaliste neesot transponējusi šīs tiesību normas nevienā no savām trim teritorijām (Anglija un Velsa, Skotija un Ziemeļīrija).